

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

20. november 2003 *

I sag T-63/02,

Maria Concetta Cerafogli og Paolo Poloni, tjenestemænd ved Den Europæiske Centralbank, bosat i Frankfurt am Main (Tyskland), ved Rechtsanwälte T. Raab-Rhein, C. Roth og B. Karthaus, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgere,

mod

Den Europæiske Centralbank ved V. Saintot og T. Gilliams, som befuldmægtigede, bistået af avocat B. Wägenbaur, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

vedrørende dels en påstand om annullation af de lønsedler, der den 13. juli 2001 blev tilstillet sagsøgerne, ansatte ved Den Europæiske Centralbank (ECB) for juli 2001, for så vidt som de var udfærdiget på grundlag af en lønforhøjelse på 2,2%, dels en påstand om, at Retten pålægger ECB at udstede lønsedler til sagsøgerne for

* Processprog: tysk.

juli måned 2001, der er baseret på en lønforhøjelse på mindst 2,7%, eller subsidiært på grundlag af en forhøjelse, der svarer til den, som Retten fastsætter i nærværende sag, og udbetaler sagsøjerne forskelsbeløbet,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne M. Jaeger og N. Forwood,

justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 8. oktober 2003,

afsagt følgende

Dom

Relevante retsregler

- ¹ I henhold til artikel 36.1 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), og Den Europæiske Centralbank (ECB), som udgør et bilag til EF-traktaten, har Styrelsesrådet vedtaget »Conditions of Employment for

Staff of the European Central Bank« (ansættelsesvilkårene for ansatte i Den Europæiske Centralbank, herefter »ansættelsesvilkårene«) (EFT 1999 L 125, s. 32). Disse ansættelsesvilkår bestemte på tidspunktet for sagens faktiske omstændigheder bl.a. følgende:

»13. På forslag fra direktionen vedtager Styrelsesrådet årligt de generelle lønjusteringer med virkning fra den 1. juli.

[...]

42. Når alle interne klagemuligheder er udtømt, er De Europæiske Fællesskabers Domstol kompetent i alle tvister mellem ECB og en ansat eller tidligere ansatte, hvorpå disse ansættelsesvilkår finder anvendelse.

Denne kompetence er begrænset til en prøvelse af lovligheden af foranstaltningen eller afgørelsen. I tvister, der angår pengebeløb, har Domstolen fuld prøvelsesret.

[...]

45. Et personaleudvalg hvis medlemmer vælges ved hemmelig afstemning, repræsenterer alle ansattes generelle interesser vedrørende ansættelseskontrakter, regler for personalet og vederlag, ansættelse, arbejdsvilkår, sundheds- og sikkerhedsforhold i ECB, for sikringsdækning og pensionsordninger.

46. Personaleudvalget skal høres inden enhver ændring af nærværende ansættelsesvilkår, de administrative bestemmelser for personalet eller andre forhold desangående, der er nævnt ovenfor i artikel 45.«

Faktiske omstændigheder

- 2 Sagsøgerne har indgået ansættelseskontrakter af ubestemt varighed med ECB i 1998. Disse kontrakter bestemmer bl.a., at ansættelsesvilkårene og ændringer heraf udgør en del af kontrakten.
- 3 I henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 13 har Styrelsesrådet for ECB fastsat en metode for iværksættelsen af de generelle lønjusteringer for årene 1999-2001 (herefter »beregningsmetoden«). Efter høring af Personaleudvalget af direktionen for ECB og på dennes forslag har Styrelsesrådet for ECB den 20. juni 1999 vedtaget beregningsmetoden.
- 4 Ved skrivelse af 14. juli 1999 underrettede vicepræsidenten for ECB, Noyer, de ansatte ved ECB om beregningsmetodens vedtagelse og indhold.
- 5 Den beregningsmetode, som Styrelsesrådet vedtog, fastsatte, at de årlige lønjusteringer for ansatte ved ECB skulle baseres på den gennemsnitlige udvikling af lønningerne i de femten nationale seddelbanker og i den internationale betalingsbank (IBT) (herefter »seddelbankerne«). ECB skulle herved basere sig på data fra disse seddelbanker vedrørende de foretagne lønjusteringer i de

pågældende år. De af disse seddelbanker foretagne lønjusteringer for det pågældende år skulle tilpasses ud fra antallet af hver af disse bankers ansatte. Såfremt anvendelsen af denne beregningsmetode medførte lavere nominelle lønninger, kunne Styrelsesrådet fravige metoden. I skrivelsen af 14. juli 1999 til de ansatte anførte Noyer, at såfremt det pågældende års data ikke var »til rådighed«, ville det foregående års data blive lagt til grund.

- 6 Ved skrivelse af 11. juli 2001 underrettede Noyer de ansatte og Personaleudvalget ved ECB om, at Styrelsesrådet havde fastsat lønjusteringen for året for 2001 til 2,2% fra den 1. juli 2001 (»lønjusteringen for 2001«).
- 7 Den 13. juli 2001 tilstillede den kompetente direktion for ECB sagsøgerne de pågældende lønsedler, som indeholdt en lønstigning på 2,2%.
- 8 Til prøvelse af disse lønsedler indgav sagsøgerne anmodning om en administrativ genbehandling (»administrative review«), som blev afslået den 5. oktober 2001 og derefter klager (»grievance procedure«), som også blev afslået den 3. januar 2002.

Retsforhandlinger og påstande

- 9 Veds stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 4. marts 2002 har sagsøgerne anlagt nærværende sag.

10 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgernes lønsedler for juli 2001, som fastsætter lønstigningen for 2001 til 2,2%, annulleres.

- ECB tilpligtes at udstede lønsedler til sagsøgerne for juli 2001, som er baseret på en årlig lønjustering på mindst 2,7% eller på den justering, som Retten fastsætter i nærværende sag.

- ECB tilpligtes at betale sagsøgerne forskellen mellem den løn, der fremkommer efter de i ovenstående påstande foretagne justeringer, og den reelt udbetalte løn.

- ECB tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

11 Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.

- Afgørelsen om sagens omkostninger fastsættes efter gældende regler.

Annulationsøgsmålet

- 12 Sagsøgerne har fremført to anbringender dels, at ECB ikke har hørt Personaleudvalget med hensyn til lønjusteringerne for året 2001, dels at ECB har tilsidesat ansættelsesvilkårenes artikel 13 ved den beregningsmetode, der blev anvendt i dette år.
- 13 Der er for Retten således fremsat to ulovlighedsindsigelser vedrørende det retlige grundlag for de individuelle afgørelser i de pågældende lønsedler. Disse indsigelser vedrører i forbindelse med det første anbringende den procedure, der er fulgt ved justeringen af lønningerne for året 2001, og under det andet anbringende, den anvendte beregningsmetode. Da der foreligger en direkte retlig forbindelse mellem disse retsakter af generel karakter og de individuelle afgørelser i de pågældende lønsedler — retsakter, der i denne sag er anfægtet, og ved hvis udfærdigelse ECB for første gang har anvendt en lønjustering for 2001 på 2,2% i henhold til beregningsmetoden — kan disse undtagelser fremmes til realitetsbehandling.

Manglende høring af Personaleudvalget med hensyn til lønjusteringen for 2001

Parternes argumenter

- 14 Sagsøgerne har anført, at i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 45 og 46 var ECB forpligtet til at høre Personaleudvalget ikke blot inden vedtagelse i 1999 af beregningsmetoden, men også inden fastsættelsen af lønjusteringerne for 2001 på hvis grundlag sagsøgernes lønninger blev beregnet.

- 15 Sagsøgerne har anført, at lønjusteringen for år 2001 var et spørgsmål, der vedrørte vederlag som omhandlet i ansættelsesvilkårenes artikel 45 og 46, og vedrørende hvilket Personaleudvalget forudgående burde have været hørt. Sagsøgerne har desuden bestridt, at lønjustering for 2001 alene bestod i en gennemførelse af beregningsmetoden. Ifølge sagsøgerne havde det været nødvendigt at høre de ansatte ved ECB via deres Personaleudvalg inden afgørelsen om justeringen blev truffet.
- 16 Sagsøgte har bestridt, at den i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 45 og 46 er forpligtet til at høre Personaleudvalget inden enhver anvendelse af beregningsmetoden, og altså skulle have været forpligtet til at høre Personaleudvalget inden lønjusteringen for 2001.
- 17 Sagsøgte har anført, at den omstændighed, at lønjusteringerne vedrører vederlag, som der henvises til i ansættelsesvilkårenes artikel 45 og 46, ikke i sig selv medfører, at høringen er obligatorisk. Det fremgår derimod af ordlyden af bestemmelserne, at »forhold [...]« desangående (»related matters«), der er nævnt i ansættelsesvilkårenes artikel 46, vedrører ansættelsesvilkårene og regler, der finder anvendelse på de ansatte. Følgelig vedrører »forhold [...] desangående« (»related matters«) alene normative retsakter.
- 18 Denne fortolkning støttes ifølge sagsøgte af formålet med disse bestemmelser. Forpligtelsen til høring beror på, at lovgiver ved generelle regler råder over et skøn. Derimod foreligger der, modsat det af sagsøgerne anførte, ved anvendelsen af beregningsmetoden intet skøn eller noget fortolkningsbehov. I henhold til beregningsmetoden er ECB bundet af de statistiske data, der fremsendes af seddelbankerne, og ECB foretager alene en rent matematisk anvendelse af beregningsmetoden.

Rettens bemærkninger

- 19 Det må, som sagsøgerne har anført, undersøges, om ECB i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 45 og 46 er forpligtet til at høre Personaleudvalget ikke blot inden vedtagelsen i 1999 af beregningsmetoden, men også inden ECB i henhold til nævnte metode fastsatte lønjusteringerne for 2001, eller, som sagsøgte har anført, en sådan høring vedrørende lønjusteringen for 2001 ikke var obligatorisk.

— Fortolkning af ansættelsesvilkårenes artikel 46

- 20 I henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 46 skal Personaleudvalget høres inden »enhver ændring af nærværende ansættelsesvilkår, de administrative bestemmelser for personalet eller forhold desangående, der er nævnt i artikel 45 [i samme ansættelsesvilkår]«, forhold, som også omfatter »vederlag«.
- 21 Det fremgår for det første af den ordlyd, som lovgiver har givet ansættelsesvilkårenes artikel 46, at bestemmelsen ikke begrænser pligten til at høre Personaleudvalget til en ændring af »normative retsakter«, som sagsøgte har anført, men at høringspligten omfatter enhver akt, som vedrører, foruden ansættelsesvilkårene selv, »forhold« desangående, og som vedrører et af de områder, som er omfattet af artikel 45 i nævnte ansættelsesvilkår, herunder personalets vederlag.

- 22 Som sagsøgte med rette har anført, fremgår det af en systematisk og formålsbestemt fortolkning af ansættelsesvilkårenes artikel 46, at rækkevidden af høringspligten alene omfatter ændring af retsakter af generel interesse. Som det fremgår af ansættelsesvilkårenes artikel 45, er Personaleudvalget blevet oprettet med henblik på at repræsentere »alle ansattes generelle interesser«.
- 23 Desuden bemærkes i denne sammenhæng, at der må tages hensyn til, at høringen af Personaleudvalget alene består i en ret til at blive hørt. Der er følgelig tale om en beskeden deltagelse i en afgørelse, for så vidt som bestemmelsen ikke indeholder nogen forpligtelse for administrationen til at efterkomme de udtalelser, som Personaleudvalget afgiver efter dets høring. Administrationen skal overholde denne forpligtelse hver gang, høringen af Personaleudvalget er egnet til at kunne udøve indflydelse på den vedtagne retsakts indhold, idet den effektive virkning af høringspligten ellers ville blive tilsidesat (jf. herved Rettens dom af 6.3.2001, sag T-192/99, Dunnett m.fl. mod EIB, Sml. II, s. 813, præmis 90).
- 24 Desuden bemærkes, at rækkevidden af pligten til at høre Personaleudvalget, som indført af lovgiver, må vurderes i lyset af formålet hermed. Dels skal denne høring gøre det muligt for alle ansatte via Personaleudvalget, der repræsenterer deres fælles interesser, at blive hørt inden vedtagelse eller ændring af generelle retsakter, der vedrører dem. Dels er overholdelsen af denne forpligtelse såvel i de forskellige ansattes som i institutionens interesse, idet det herved undgås, at enhver ansat ved en individuel administrativ procedure skal gøres opmærksom på forekomsten af eventuelle fejl. Ligeledes kan en sådan høring forhindre indgivelse af en række individuelle ansøgninger vedrørende samme klagepunkt, hvorfor høringen også fremmer princippet om god forvaltning.

— Anvendelse på denne sag

- 25 I denne sag udgjorde lønjusteringen for 2001 en generel retsakt, som vedrørte lønningerne for alle ansatte ved ECB. I henhold til den udtrykkelige ordlyd af ansættelsesvilkårenes artikel 45 er de ansattes vederlag et af de områder, hvor Personaleudvalget er blevet oprettet med henblik på at repræsentere alle de ansattes generelle interesser. Lønjusteringen vedrørte derfor klart spørgsmål vedrørende ansættelsesvilkårene inden for ECB som angivet i ansættelsesvilkårenes artikel 46 vedrørende den forudgående forpligtelse til at høre nævnte udvalg.
- 26 Dernæst må det fastslås, at lønjusteringen for 2001 indebar en ændring af alle de ansatte ved ECB's vederlag, idet den medførte en ændring af lønnen for alle ansatte.
- 27 Sagsøgte har herved med urette hævdet, at reglerne ved denne ændring ved lønjusteringen for 2001 for hovedpartens vedkommende allerede var indeholdt i beregningsmetoden, hvorfor det ikke var nødvendigt at foretage en høring ved enhver anvendelse af beregningsmetoden.
- 28 Det bemærkes, at henset til formålet med høringspligten i ansættelsesvilkårenes artikel 46 (jf. præmis 23 og 24), har personalet, repræsenteret ved Personaleudvalget, interesse i at blive hørt inden enhver generel anvendelse af metoden, for at kunne sikre sig, at der ikke sker nogen fejl, der kan skade de ansattes interesser på lønområdet, hvilken fejl kan forekomme ved beregningen af de grundlæggende data, der er relevante for beregningen, eller bestå i en såkaldt forkert beregning.

- 29 Som sagsøgte under retsmødet efter Rettens mundtlige spørgsmål har erkendt, bestod den årlige anvendelse af beregningsmetoden ikke i en ren matematisk beregning. Det fremgår af de statistiske data, som blev meddelt af seddelbankerne, at visse af disse ikke havde givet oplysning om størrelsen af den lønjustering, de havde foretaget i det pågældende år. I disse tilfælde var der blevet anvendt forskellige statistiske metoder med henblik på at beregne størrelsen af disse justeringer. Følgelig indebar anvendelsen af beregningsmetoden delvis et forudgående valg med hensyn til, hvilke statistiske data der skulle anvendes, hvilket valg har kunnet påvirke det endelige resultat.
- 30 Modsat det af ECB anførte under retsmødet finder den kontrol, som medlemmerne af Styrelsesrådet har udøvet i dette spørgsmål, hvor vigtig den end kan være, på et andet niveau. Denne kontrol vedrører alene dette organs egne beføjelser og mål, hvorfor dets kontrol ikke kan erstatte Personaleudvalgets, som repræsenterer alle de ansattes interesser.
- 31 I et sådant tilfælde kan det ikke udelukkes, at høringen af Personaleudvalget havde kunnet påvirke indholdet af lønjusteringen for 2001.
- 32 Af disse grunde må ansættelsesvilkårenes artikel 46 fortolkes ud fra bestemmelsens grundlæggende mål, nemlig en deltagelse, om end kun rådgivende, af de ansattes repræsentanter med henblik på beskyttelse af deres interesser, navnlig med hensyn til deres lønninger.
- 33 Derfor må anbringendet om den manglende høring af Personaleudvalget med hensyn til lønjusteringen for 2001 tiltrædes, uden at det er nødvendigt at tage stilling til, om høringen af Personaleudvalget ved vedtagelsen af beregningsmetoden i 1999 var tilstrækkelig.

- 34 Retten finder det dog inden for rammerne af sin prøvelsesret hensigtsmæssigt med hensyn til en retelig rettergang at behandle det andet anbringende, som er baseret på en tilsidesættelse af ansættelsesvilkårenes artikel 13.

Tilsidesættelse af ansættelsesvilkårenes artikel 13

Parternes argumenter

- 35 Sagsøgerne har anført, at den beregningsmetode, som lå til grund for lønjusteringen for 2001, er uforenelig med ansættelsesvilkårenes artikel 13. De har anført, at det fremgår af en fortolkning af bestemmelsen, at lønjusteringen ikke, som fastsat i beregningsmetoden, kan foretages ud fra den gennemsnitlige udvikling af lønningerne i seddelbankerne, men derimod skal fastsættes ud fra de forhøjede leveomkostningerne på ECB's sæde i Frankfurt am Main (Tyskland) eller generelt i delstaten Hessen (Tyskland).
- 36 Sagsøgerne har anført, at eftersom ansættelsesvilkårenes artikel 13 ikke indeholder kriterier for lønjustering, burde man i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 9, litra c), supplerende have anvendt de tilsvarende bestemmelser i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter »vedtægten«), nemlig vedtægtens artikel 64 og 65.
- 37 Sagsøgerne har anført, at vedtægtens artikel 64, stk. 1, bestemmer, at »tjenestemandens vederlag [...] korrigeres med en koefficient, der er over, under eller lig med 100%, afhængig af de forskellige tjenestesteders levevilkår«. Lønjusteringen ved ECB skal derfor ligesom koefficienten, som nævnte bestemmelse fastsætter for

lønnen, baseres på et prisindeks for et givet geografisk område eller dele af den økonomiske og sociale politik samt nødvendigheden af nyansættelse af tjenestemænd.

- 38 Denne fortolkning bestyrkes ifølge sagsøgerne af ansættelsesvilkårenes artikel 13 («generelle lønjusteringer»), hvoraf det fremgår, at lønningerne for de ansatte ved ECB skal justeres efter en vis størrelse («an eine gegebene Größe»). Denne justering skal desuden finde anvendelse på alle ansatte og kan ikke baseres på et parameter frit fastsat mellem ansættelseskontraktens parter, men skal fastsættes under henvisning til et objektivt kriterium, nemlig de i ovennævnte præmis nævnte kriterier.
- 39 Sagsøgerne har endvidere anført, at deres fortolkning af ansættelsesvilkårenes artikel 13 støttes af formålet med bestemmelsen, som er, at ECB fortsat er i stand til at tiltrække kvalificeret arbejdskraft. Dette mål ville ikke blive opnået, såfremt lønjusteringerne ikke følger udviklingen i leveomkostningerne. Sådanne justeringer indebærer et effektivt tab af købekraften for ECB's ansatte.
- 40 Derfor må ansættelsesvilkårenes artikel 13 fortolkes som angivet, i hvert fald således, at ECB's ansatte bevarer deres købekraft.
- 41 Sagsøgerne har videre anført, at leveomkostningerne og følgelig købekraften beror på lokale forhold, eftersom de ansatte ved ECB enten er bosat på ECB's sæde i Frankfurt am Main eller i omegnen, nemlig i delstaten Hessen. Derimod har kun en af seddelbankerne sæde i Frankfurt am Main, nemlig Den Tyske Centralbank. Endvidere er udviklingen i denne banks lønninger ikke nødvendigvis en følge af forhøjede leveomkostninger i delstaten Hessen.

- 42 Sagsøgerne har anført, at leveomkostningerne i delstaten Hessen mellem juni 2000 og juni 2001 steg med ca. 2,7%. Lønjusteringerne ved ECB for 2001 ligger derfor under de forhøjede leveomkostninger, hvilket indebærer et effektivt tab af købekraften for bankens ansatte.
- 43 Sagsøgerne har i replikken desuden anført, at den omstændighed, at leveomkostningerne i Frankfurt am Main ikke blev taget i betragtning, indebærer en forskelsbehandling af de ansatte ved ECB, nemlig mellem de ansatte i Frankfurt am Main og i Washington. De har anført, at modsat hvad der er fastsat i beregningsmetoden, har ECB taget hensyn til udviklingen i købekraften for så vidt angår lønningerne af dens ansatte i Washington.
- 44 Sagsøgte har forkastet denne argumentation.

Rettens bemærkninger

- 45 Det må afgøres, om lønjusteringerne i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 13 som fastsat i beregningsmetoden kunne foretages ud fra den gennemsnitlige udvikling af lønningerne i seddelbankerne, eller lønjusteringen, som sagsøgerne har hævdet, burde have været fastsat ud fra de forhøjede leveomkostninger på ECB's sæde i Frankfurt am Main eller delstaten Hessen.
- 46 Det bemærkes først, at ansættelsesvilkårenes artikel 13 bestemmer, at Styrelsesrådet årligt på direktionens forslag vedtager lønjusteringer med virkning fra den 1. juli.

- 47 Som sagsøgte med rette har anført, indeholder ansættelsesvilkårene intet kriterium for lønjusteringerne og bestemmer bl.a. ikke, at justeringerne skal tage hensyn til udviklingen i leveomkostningerne i delstaten Hessen eller i Frankfurt am Main.
- 48 Ansættelsesvilkårenes artikel 13 har således i denne sammenhæng indrømmet Styrelsesrådet et vidt skøn, som Retten kun kan underkende, såfremt der foreligger en åbenbar fejl eller magtfordrejning (jf. herved Rettens dom af 7.12.1995, forenede sager T-544/93 og T-566/93, Abello m.fl. mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 271, og II, s. 815, præmis 56).
- 49 Styrelsesrådet har imidlertid ved i beregningsmetoden at fastsætte, at lønjusteringerne skal ske ud fra den gennemsnitlige udvikling af lønningerne i seddelbankerne, indført objektivt begrundede kriterier, hvis hensigtsmæssighed ikke kan anfægtes af Fællesskabets retsinstanser. Det bemærkes, at i henhold til artikel 107, stk. 1, EF består ESCB af ECB og de nationale centralbanker og i henhold til artikel 3 i statuten for BRI af 20. januar 1930, som ændret den 8. januar 2001, er BRI's hovedopgave at sikre samarbejdet mellem de nationale centralbanker.
- 50 Modsat det af sagsøgerne anførte (jf. præmis 36), skal der, selv om ansættelsesvilkårenes artikel 13 ikke indeholder kriterier for lønjusteringer, imidlertid ikke ske nogen supplerende anvendelse af vedtægtens artikel 64 og 65. I henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 9, litra c), skal der nemlig i sådanne tilfælde anvendes de generelle retlige principper, der er fælles for medlemsstaternes retsordener, de generelle fællesskabsretlige principper og bestemmelserne i EF-forordninger og -direktiver vedrørende socialpolitik, der er rettet til medlemsstaterne. Men sagsøgerne har end ikke anført, at vedtægtens artikel 64 og 65 omfattes af en af de grupper, der er nævnt i ansættelsesvilkårenes artikel 9, litra c).

- 51 Selv om vedtægtens artikel 64 og 65 skulle tages i betragtning med henblik på en fortolkning af ansættelsesvilkårenes artikel 13, bemærkes, at formålet med vedtægten, for så vidt angår tjenestemænds vederlag, bl.a. er at sikre alle tjenestemænd samme købekraft, uanset deres tjenestested i henhold til ligebehandlingsprincippet (dom i sagen Abello m.fl. mod Kommissionen, nævnt i præmis 48). Men modsat fællesskabsinstitutionerne og fællesskabsorganerne, som vedtægten finder anvendelse på, er de ansatte ved ECB for næsten alles vedkommende ansat ved denne institutions tjenestested i Frankfurt am Main.
- 52 Som sagsøgte desuden med rette har angivet, indeholder beregningsmetoden et kriterium om udviklingen i leveomkostningerne, selv om dette er baseret på en langt større geografisk målestok og en mere indirekte hensyntagen til lønjusteringerne i seddelbankerne.
- 53 Følgelig og uden at det er nødvendigt at behandle parternes argumenter vedrørende valget af data, for så vidt angår udviklingen i leveomkostningerne i delstaten Hessen, fastslås, at anbringendet om tilsidesættelse af ansættelsesvilkårenes artikel 13 ikke kan tiltrædes.
- 54 For så vidt som sagsøgeren under dette anbringende har anført, at ECB forskelsbehandler sine ansatte i Washington — hvor ECB har en afdeling, der er omfattet af tre permanentansatte — og dets ansatte på dets sæde, bemærkes, at i henhold til artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement kan nye anbringender ikke fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne. Da

sagsøgerne ikke engang har hævdet, at deres anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling er støttet på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne, må dette anbringende afvises.

De øvrige påstande

- 55 Sagsøgerne har i deres anden og tredje påstand (jf. præmis 10) nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes dels at udstede lønsedler til sagsøgerne for juli 2001 på grundlag af en årlig lønjustering på mindst 2,7% eller en lønjustering i henhold til den, der fastsættes i Rettens dom i denne sag, dels at betale sagsøgerne de forskelsbeløb, der fremkommer i henhold til den anden påstand og den reelt betalte løn.
- 56 Det fremgår med henblik herpå af ansættelsesvilkårenes artikel 42, stk. 2, at Rettens kompetence i tvister mellem ECB og dens ansatte er begrænset til en prøvelse af lovligheden af foranstaltningen eller afgørelsen, medmindre tvisten er af økonomisk art, i hvilket tilfælde Retten har fuld prøvelsesret. Derimod tilkommer det ikke Retten at foretage konstateringer eller udstede påbud til ECB (Rettens kendelse af 24.10.2000, sag T-27/00, Personaleudvalget ved ECB m.fl. mod ECB, Sml.Pers. I-A, s. 217, og II, s. 987, præmis 37, og kendelse afsagt af formanden for Rettens Tredje Afdeling den 28.6.2001, sag T-20/01, Cerafogli m. fl. mod ECB, Sml.Pers. I-A, s. 147, og II, s. 675, præmis 80 og 81; Rettens dom af 18.10.2001, sag T-333/99, X mod ECB, Sml. II, s. 3021, præmis 48).

- 57 Selv om nævnte påstande er formuleret således, at sagsøgerne herved kræver, at der udstedes påbud til sagsøgte, kan de også forstås således, at sagsøgerne nedlægger påstand om, at Retten udnytter sin fulde prøvelsesret og tilpligter sagsøgte at betale sagsøgerne de beløb, der fremgår af den afgørelse, den vil træffe med hensyn til annullationssøgsmålet.
- 58 Da det andet anbringende om selve metodens ulovlighed dog må forkastes, kan nævnte påstande heller ikke tages til følge.
- 59 På grundlag af det anførte annulleres de afgørelser i lønsedlerne, udstedt til sagsøgerne for juli 2001, for så vidt der herved gennemføres lønjusteringer for 2001, idet ECB ikke har hørt Personaleudvalget ved vedtagelsen af denne lønjustering.

Sagens omkostninger

- 60 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgte har tabt sagen, bør det pålægges sagsøgte at betale sagens omkostninger i henhold til sagsøgernes påstande.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling)

- 1) Afgørelserne i lønsedlerne, der den 13. juli 2001 blev udstedt til sagsøgerne, ansatte i Den Europæiske Centralbank (ECB), for juli 2001, annulleres, for så vidt ECB ikke har hørt Personaleudvalget ved vedtagelsen af lønjusteringerne for året 2001.
- 2) I øvrigt frifindes Den Europæiske Centralbank.
- 3) Den Europæiske Centralbank betaler sagens omkostninger.

Azizi

Jaeger

Forwood

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 20. november 2003.

H. Jung

Justitssekretær

J. Azizi

Afdelingsformand